

Vandaag rijd ik mijn dochter en haar vriendinnen naar hockeytraining ergens in een verlaten uithoek van New Jersey. De zestienjarige op de achterbank kletsen en appen gezellig met elkaar. Dan rollen ze de auto uit in witte sokjes en hemdjes met het logo van de club.

Terwijl zij spelen, besluit ik een hapje te gaan eten. Ik rijd over een eindeloze donkere weg langs boerderijen en verlaten bedrijfspanden tot ik in de verte een lichtje zie branden. Pas als ik de outfit van de serveerster zie - een strak fluorescerend sportbroekje en een hemdje waar haar borsten uitpuilen - realiseer ik me waar ik terecht ben gekomen: Hooters, een restaurantketen waar naast bier, cocktails en comfort food, de rondborstige bediening de grootste attractie is.

Het meisje dat me naar mijn tafel leidt is nauwelijks ouder dan mijn dochter. Ze stelt zich voor als Perla en huppelt voor me uit. Als ze de menukaart neerlegt buigt ze zich routineus diep voorover. Dat is onderdeel van de formule. Ik wend mijn blik naar haar donkere ogen die ze heeft opgemaakt met zilveren glittertjes, dezelfde die mijn dochter bewaart in een glazen buisje. „Ik vind de gekrulde frietjes het lekkerst,” zegt ze.

Soms strand je ergens en vraag je je af waar je in hemelsnaam verzeild bent geraakt. Een middelbare man alleen aan een tafeltje staart ongegeneerd naar het decolleté van het blonde meisje dat hem bedient. Tussendoor neemt hij een hap van zijn kippenvleugeltjes. De ketchup druipt op zijn witte overhemd. In de hoek zijn twee vrouwen druk in gesprek. Een groepje zakenmannen hangt aan de bar.

Gek genoeg is de sfeer helemaal niet ero-

Vanuit Princeton, New Jersey, schrijft *Pia de Jong* over wat haar opvalt. Vandaag: de erotiek van Hooters.

Sexy frietjes

ILLUSTRATIE ELIANE GERRITS

tisch. Misschien komt het door de televisieschermen waar de wanden mee vol hangen. Een is afgestemd op een bokswedstrijd. De klappen komen hard aan. Een ander scherm toont een infomercial voor een haargroei-middel. Een gezette man buigt diep voorover om ons een blik te gunnen op zijn kalende kruin.

Het is verbazingwekkend dat een restaurant met alleen maar jonge sexy bediening hier is toegestaan. Amerika is altijd zo preuts. Nergens vind je een erotische knipoog. Toch heeft het allemaal iets plastics en oubolligs, als een vergeelde *Playboy* van vijftig jaar geleden. Perla heeft er geen moeite mee. Ze komt gezellig bij me staan voor een praatje.

„Dit werk betaalt goed”, zegt ze. „Ik onderhoud mijn vriend en mijn zus met het geld dat ik hier verdien.”

Ik vraag naar haar inkomen.

„Niets”, zegt ze. „Ik leef van fooien. Maar als ik goed mijn best doe, haal ik op een avond zo een paar honderd dollar op.”

Terwijl ik van de gekrulde frietjes smul, is de feminist in me in de war. Verdient Perla nu applaus als een stoere, onafhankelijke vrouw? Of is ze slachtoffer van het openlijk seksisme van een commerciële keten?

Ik besluit een behoorlijke fooi neer te leggen en laat de sexy serveersters en hun treurige klanten achter me.

Even later komen de hockeymeisjes naar me toe gerend. Ze springen giechelend op de achterbank. Ik kijk in de achteruitkijkspiegel naar hun verhitte gezichten en bezwete lijven. Even denk ik dat ik Perla tussen hen in zie zitten.

Reacties naar pdejong@ias.edu